

ตอนที่ 69 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 14 พฤศจิกายน 2487

โดยที่เห็นสมควรจัดตั้งนิคมกสิกร ในท้องที่ตำบลบาง
ปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงชฌา ในเขตที่ดินที่
ได้หวงห้ามไว้โดยพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดิน
ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงชฌา
พุทธศักราช 2485

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่ง
พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พุทธศักราช 2485 จึง
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งนิคมกสิกร ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง
จังหวัดฉะเชิงชฌา พุทธศักราช 2487"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้จัดตั้งนิคมกสิกรขึ้นในท้องที่ตำบลบางปะกง
อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงชฌา ในเขตที่ดินที่ได้หวง
ห้ามไว้โดยพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่

14 พฤศจิกายน 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ ๑๑

คำบนบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเซา พุทธ
ศักราช 2485

มาตรา 4 ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดฉะเชิงเซาเป็นเจ้า
หน้าที่ผู้มีอำนาจตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา 5 ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดฉะเชิงเซาเป็นผู้อำนวยการ
การนิคม ควบคุมดูแลกิจการของนิคม และให้นายอำเภอบาง
ปะกง เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการนิคม มีอำนาจหน้าที่ตามที่
ผู้อำนวยการนิคมมอบหมาย และปกครองตรวจตรากิจการ
ของนิคม

มาตรา 6 ให้มีกรรมการคนหนึ่ง ประกอบด้วยข้าหลวง
ประจำจังหวัดฉะเชิงเซาเป็นประธาน เจ้าพนักงานที่ดิน
จังหวัดฉะเชิงเซา นายอำเภอบางปะกง และบุคคลอื่นซึ่ง
ข้าหลวงประจำจังหวัดฉะเชิงเซาแต่งตั้งอย่างน้อยหนึ่งนาย
เป็นกรรมการ มีหน้าที่สอบสวนคัดเลือกผู้เข้าครอบครองที่ดิน
และจัดแบ่งที่ดินที่ให้ครอบครอง

คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการให้สอบสวนพิจารณา
และปฏิบัติการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการได้

ตอนที่ 69 เล่ม 61 - ราชกิจจานุเบกษา 14 พฤศจิกายน 2487

มาตรา 7 ให้คณะกรรมการประกาศรับผู้เข้าครอบครองที่ดิน
ในนิคม โดยกำหนดให้มาขึ้นค้ำสแดงความจำนงด้วยตนเอง
นะที่ว่าการอำเพอบางปะกง พายในระยะเวลาที่ระบุไว้ แต่
ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน และไม่มากกว่าสามเดือนนับแต่
วันประกาศ

ประกาศนั้นให้ปิดไว้ที่สวากลางจังหวัดฉะเชิงเซา
และนะที่ว่าการอำเพอทุกแห่งในจังหวัดฉะเชิงเซา เป็นเวลา
ไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน

มาตรา 8 ในการสอบสวนคัดเลือกผู้เข้าครอบครองที่ดิน
ให้คณะกรรมการรับได้แต่บุคคลซึ่ง

- (1) มีสัญชาติเป็นไทย
- (2) เป็นผู้บรรลุนิติภาวะแล้ว
- (3) เป็นผู้ขยันขันแข็งในการประกอบอาชีพ
- (4) เป็นผู้มีร่างกายสมบูรณ์และสามารถประกอบกสิกรรม

ได้

(5) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือไม่เป็นผู้มีจิตพินเพื่อนไม่สม
ประกอบ

LIRT

14 พฤศจิกายน 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 69

(6) ไม่มีที่ดินของตนเอง หรือมีอยู่แล้วแต่ไม่พอแก่การครองชีพของตนหรือครอบครัว

(7) เป็นผู้มีความประพฤติดี

(8) เป็นผู้เต็มใจที่จะปฏิบัติตามข้อบังคับ ข้อกำหนด และเงื่อนไขตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา 9 ถ้ามีบุคคลเป็นจำนวนมากมาแสดงความจำนงขอเข้าครอบครองที่ดิน และคณะกรรมการเห็นว่าจัดแบ่งที่ดินของนิคมให้ได้ไม่ทั่วถึง ให้คณะกรรมการสอบสวนคัดเลือกโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(1) เลือกรับบุคคลที่มีครอบครัวมาอยู่ด้วยเป็นลำดับแรก แต่ถ้าจะรับทุกรายไม่ได้ ก็ให้เลือกรับรายที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูลูกจำนวนมากก่อน แล้วรับรายที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูลูกจำนวนน้อยกว่า แล้วจึงรับรายที่ไม่ต้องอุปการะเลี้ยงดู

(2) เลือกรับบุคคลที่ไม่มีครอบครัวมาอยู่ด้วยเป็นลำดับที่สอง แต่ถ้าจะรับทุกรายไม่ได้ ก็ให้เลือกรับรายที่เห็นว่าน่าจะทำประโยชน์ในที่ดินที่เข้าครอบครองได้แก่จึงมากที่สุดตาม

ตอนที่ 69 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 14 พฤศจิกายน 2487

ความสามารถของแต่ละรายโดยพิจารณาถึงทุนทรัพย์ ความ
รู้ความชำนาญในกสิกรรม และความขยันขันแข็งในการทำงาน

บันดาบุคคลซึ่งเลือกรับเข้าครอบครองที่ดิน ดังกล่าวใน
สองอนุมาตราก่อน ถ้าอยู่ในเกณฑ์เดียวกัน ให้ถือตาม
ลำดับก่อนหลังแห่งวันที่ได้แสดงความจำนง

มาตรา 10 ให้คณะกรรมการทำผังพื้นที่ดินของนิคมทั้งหมด
ขึ้นไว้ ตอนใดจะสงวนไว้เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของนิคม
เช่น สำนักงาน สถานที่เก็บพืชผล ที่เลี้ยงสัตว์ โรงเรียน
สถานพยาบาล ถนนและทางน้ำ เป็นต้น ให้ทำเครื่องหมาย
แสดงไว้ในผัง พื้นที่ดินที่เหลือออกนั้นสำหรับแบ่งให้แก่
บุคคลที่ได้คัดเลือกไว้ตามมาตรา 9 เข้าครอบครอง

มาตรา 11 ในการจัดแบ่งที่ดินให้บุคคลเข้าครอบครอง
ตามมาตรา 10 ให้คณะกรรมการพิจารณาถึงลักษณะของที่ดินและ
จำนวนทุนทรัพย์ แรงงานและความรู้ความชำนาญของผู้เข้า
ครอบครองแต่ละราย แล้วจัดแบ่งให้ตามที่เห็นเหมาะสมและ
สมควรโดยยุติธรรม แต่ห้ามไม่ให้แบ่งให้แก่รายใดเกินกว่า
ห้าสิบไร่

LIRT

14 พฤศจิกายน 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 69

เมื่อได้แบ่งที่ดินให้แก่ผู้ใด ตรงไหน เป็นจำนวนเนื้อที่เท่าใด ให้คณะกรรมการจัดให้ทำเครื่องหมายหรือขีดเส้นสีแดงไว้ในผัง แล้วให้ทำหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นไปรับมอบที่ดินเพื่อเข้าครอบครองตามที่ได้จัดแบ่งให้ ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหนึ่ง เดือนนับแต่วันที่รับคำแจ้ง

มาตรา 12 ให้ผู้ที่ได้รับคำแจ้งตามมาตรา 11 ไปแสดงตนต่อผู้ช่วยผู้อำนวยการนิคมตามกำหนด เมื่อผู้ช่วยผู้อำนวยการนิคมได้ตรวจดูหลักฐานเห็นถูกต้องแล้ว ให้จัดเจ้าหน้าที่ไปชี้เขตที่ดินมอบให้แก่ผู้นั้นเข้าครอบครอง แล้วให้ผู้นั้นทำหลักฐานการรับมอบที่ดินไว้เป็นหนังสือ

มาตรา 13 ผู้ใดได้ทำหลักฐานการรับมอบที่ดินไว้เป็นหนังสือแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นได้เข้าครอบครองที่ดินตามพระราชกฤษฎีกานี้แล้ว มีสิทธิและหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พุทธศักราช 2485

ผู้เข้าครอบครองที่ดินต้องทำประโยชน์ในที่ดินนั้นด้วยตนเอง แต่จะให้ครอบครัวช่วยเหลือด้วยก็ได้ หากมีเหตุจำเป็น

ตอนที่ 69 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 14 พฤศจิกายน 2487

ต้องอาศัยผู้อื่นซึ่งเป็นการชั่วคราว ต้องได้รับอนุญาตจาก
ผู้ช่วยผู้อำนวยการนิคมก่อน

มาตรา 14 ถ้าผู้ใดไม่ไปทำการรับมอบที่ดินตามมาตรา 12
ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด หรือ ที่ได้ขยายเวลา
ผ่อนผันให้ คณะกรรมการมีอำนาจสอบสวนคัดเลือกลงตามวิธี
การที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ให้ผู้อื่นเข้าครอบครองที่
ดินนั้นต่อไปได้

มาตรา 15 ผู้เข้าครอบครองที่ดินต้องออกจากนิคมด้วยเหตุ

- (1) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (2) จงใจสละที่ดินที่ตนครอบครอง
- (3) ลาออกจากนิคม
- (4) เวรคืนหรือโอนการครอบครองที่ดินให้ผู้อื่น
โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่ผู้มี
อำนาจแล้ว
- (5) ถูกไล่ออกจากนิคมโดยคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้มี
อำนาจตามเงื่อนไขในมาตรา 16

14 พฤศจิกายน 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 69

มาตรา 16 ผู้เข้าครอบครองที่ดินและครอบครัวยากถูก
ส่งไล่ออกจากนิคมเมื่อ

- (1) รับผู้มีความประพฤติอันน่าจะก่อความสงบ
ของนิคมเข้ามาอยู่ในที่ดินที่ครอบครอง
- (2) ทำความผิดถึงต้องรับอาญาจำคุกโดยคำพิพากษา
โทษจำคุก หรือประพฤติชั่วร้ายร้ายแรง
- (3) ไม่สร้างบ้านหรือที่พักอาศัยตามแผนการบูรณะ
ชนบทของกระทรวงมหาดไทย
- (4) ไม่กะทำหรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้า
หน้าที่เกี่ยวข้องแก่การป้องกันและรักษาโรคภัย
ไข้เจ็บ
- (5) ไม่กั้นสร้างหรือไม่ทำประโยชน์ในที่ดิน
- (6) ให้ผู้อื่นทำประโยชน์ในที่ดินซึ่งตนครอบครอง
ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน โดยไม่ได้รับ
อนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
- (7) ไม่ช่วยเหลือร่วมแรงทำการบำรุงที่ดินหรือ
ปฏิบัติการงานอื่น ๆ อันเป็นประโยชน์ส่วนรวม
ของนิคมตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

ตอนที่ 69 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 14 พฤศจิกายน 2487

- (8) ไม่ชำระหนี้สินตามระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจกำหนดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (9) ไม่ประพฤติกินหรือไม่ปฏิบัติตามวิธีการปกครองหมู่บ้านตามแผนการบูรณะชนบทของกระทรวงมหาดไทย
- (10) กะทำการใด ๆ โดยจงใจให้เป็นผลเสียหายแก่นิกมหรือประโยชน์ส่วนรวมของนิคม

มาตรา 17 ผู้เข้าครอบครองที่ดินที่ต้องออกจากนิคมไม่
ว่าเพราะเหตุใด ๆ ต้องชำระหนี้สินที่มีอยู่จนสิ้นเชิงทันที และ
ในกรณีที่ถูกสั่งไล่ออก ผู้นั้นต้องพาครอบครัวย้ายออกไป
จากเขตนิคมโดยมิชักช้า

มาตรา 18 ผู้เข้าครอบครองที่ดินต้องเป็นผู้เสียภาษีอากร
และเงินช่วยบำรุงท้องที่ซึ่งเรียกเก็บจากที่ดินที่อยู่ในความ
ครอบครองของตน

มาตรา 19 ในกรณีที่ผู้เข้าครอบครองที่ดินตาย ก็ให้
ทายาทเข้าครอบครองที่ดินแทนได้ แต่ถ้าทายาทนั้นเป็น
ผู้ไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามมาตรา 8 ก็ให้ทายาทนั้นโอนการ

14 พฤศจิกายน 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 69

ครอบครองและประโยชน์อันเกี่ยวกับที่ดินนั้นให้แก่บุคคลอื่น
ซึ่งต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามมาตรา 8

มาตรา 20 ถ้ารัฐบาลได้ให้ผู้เช่าครอบครองที่ดินผู้ไต่ถาม
เงินไปลงทุน ให้ผู้นั้นผ่อนชำระเงินคืนเป็นงวดรายปีภายใน
เดือนเมษายนเป็นจำนวนเงินงวดหนึ่งไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ
ของเงินที่ขี้มไป แต่ให้ชำระงวดแรกภายในเดือนเมษายน
ถัดจากการที่ได้เข้าครอบครองที่ดินครบห้าปีบริบูรณ์

ผู้ใดไม่สามารถชำระเงินงวดใดได้ตามกำหนด ผู้อำนวยการ
การนิคมจะผ่อนผันหรือขยายเวลาให้ตามที่เห็นสมควรก็ได้
แต่กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม ผู้นั้นต้องชำระเงินที่ขี้มไป
จนครบภายในเวลาไม่เกินสี่ปี นับแต่วันถึงกำหนดชำระ
งวดแรก

มาตรา 21 ถ้ารัฐบาลได้ออกเงินช่วยเหลือที่ได้ลงไปในการ
อันเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ให้ผู้เช่าครอบครองที่ดินเฉลี่ย
กันค่าใช้จ่ายจำนวนเงินตามที่ผู้อำนวยการนิคมแจ้งให้ขาย โดย
คำนวณส่วนเฉลี่ยตามเนื้อที่ดินที่ต่างได้รับแบ่งไป

LIRT

ตอนที่ 69 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 14 พฤศจิกายน 2487

การชำระเงินตามมาตรานี้ให้นำมาตรา 20 มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา 22 ผู้เช่าครอบครองที่ดินจะต้องนำเงินเป็นจำนวน
ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของเงินที่ได้จากการประกอบเกษตรกรรม
ในนิคมในระยะเวลาเดือนหนึ่ง ฝากคลังออมสินไว้เป็นทุน
สำรองในชื่อของศพภายในวันที่ 10 ของเดือนที่ถัดไป ถ้า
ผู้เช่าครอบครองที่ดินไม่ปฏิบัติตาม ผู้อำนวยการนิคมจะสั่ง
ให้เจ้าหน้าที่เข้าควบคุมการจำหน่ายนั้น และหักเงินที่จำหน่าย
ได้ร้อยละสิบฝากคลังออมสินในชื่อของผู้เช่าครอบครองที่
ดินก็ได้

ผู้เช่าครอบครองที่ดินต้องมอบสมุดบัญชีฝากเงินคลัง
ออมสินแก่ผู้ช่วยผู้อำนวยการนิคมรักษาวินัย และจะถอนเงิน
ได้เฉพาะเพื่อการใช้จ่ายที่จำเป็น เช่น เพื่อชดเชยให้รถขาด
หรือเพื่อเพิ่มทุนขยายกิจการ เป็นต้น ซึ่งผู้ช่วยผู้อำนวยการ
นิคมพิจารณาแล้ว อนุญาตให้ออนได้

มาตรา 23 เมื่อผู้เช่าครอบครองที่ดินผู้ใดได้รับหนังสือ
สำคัญแสดงว่าตนได้ทำประโยชน์ในที่ดินตามมาตรา 24 แล้ว

14 พระสัจกายน 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 69

ผู้นั้นไม่อยู่ในบังคับมาตรา 22 และให้ผู้นั้นช่วยผู้นายการนิคม
มอบคืนสมุดคูปัณชีพากเงินคลังออมสินให้แก่ผู้นั้น

มาตรา 24 เมื่อผู้เช่าครอบครองที่ดินได้ทำประโยชน์ใน
ที่ดินแล้ว มีสิทธิขอหนังสือสำคัญแสดงว่าตนได้ทำประโยชน์
ในที่ดินนั้นแล้ว

เมื่อได้รับคำขอดังกล่าวในวักก่อน และเจ้าหน้าที่สอบ
สวนได้ความว่าผู้ขอได้ทำประโยชน์ในที่ดินแล้วจริง และทั้ง
ได้ชำระเงินที่รัฐบาลได้ช่วยทุนที่ได้ลงไปในปีนั้นหรือที่ได้ช่วย
เหลือเกินหนั้นทั้งที่เป็นส่วนของตนและส่วนรวมครบถ้วนแล้ว
ให้เจ้าหน้าที่ออกหนังสือสำคัญให้ตามความในมาตรา 7 แห่ง
พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พุทธศักราช 2485
แต่หากว่าผู้ขอได้ทำประโยชน์ในที่ดินไม่น้อยกว่าสามในสี่แห่ง
เนื้อที่ที่ได้รับมอบไป เจ้าหน้าที่จะออกหนังสือสำคัญให้เฉพาะ
ส่วนที่ดินเท่าที่ได้ทำประโยชน์แล้วก็ได้ ถ้าผู้ขอแสดงได้ว่า
ได้พยายามทำประโยชน์ในที่ดินนั้นเต็มความสามารถแล้ว หนัก
เนื้อที่ที่เหลือมีสภาพไม่อาจทำให้เกิดประโยชน์คุ้มทุนหรือ
แรงงานได้

ตอนที่ 69 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 14 พฤศจิกายน 2487

มาตรา 25 ผู้เข้าครอบครองที่ดินทุกคนต้องมีสมุดบันทึก
ตามแบบของกระทรวงมหาดไทย สำหรับจรรยาการสีแดงผล
แห่งการประกอบกเสศกรรมของคน และประโยชน์ที่ได้จาก
การนั้น

การจรรยาการในสมุดบันทึก ให้ห้อยู่ในความควบคุมของ
ผู้ช่วยผู้อำนวยการนิคม

มาตรา 26 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

กวง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี

